

западната страна на стръмния скат. В горната си част насипът се разполага над скална стена, преминавайки между отделни скални образувания. Последната скала, формираща северо-западния ъгъл на крепостта, е изсечена на височина 5 метра, вероятно за да се изравни със стената, която е опирала в нея. Тук личат останки на кръгла защитна кула. Тази страна на крепостта е с дължина около 420 метра. Стената тук също е била изсидана в техниката на римо-византийския смесен градеж. Фрагменти от изравнителните тухли са пръснати по насипа.

Оттук насипът завива на северо-изток и завършва на скалисто възвишение с отвесни стени. То е най-северната, най-високата точка на терена на крепостта (с надморска височина - 806 м). На възвишението се откриват основи на наблюдателна кула с диаметър около четири метра.

Преди възвишението, от западната му страна, насипът е пресечен от път, излизащ от крепостта и продължаващ на север. На това място има старо разкритие, където се наблюдават останки от стена с дебелина 1,2 метра, разположена перпендикулярно спрямо насипа, изсидана по указания по-горе начин.

Северният склон под възвишението с останки от кулата - наблюдателница, завършва със скален отвес, дълбоко в подножието на който тече Равна река.

Между източната страна на възвишението и съседната стръмна скала, (където сега преминава линията на лифта) е имало крепостна стена, чиито останки личат. От скалата, явяваща се североизточен ъгъл на крепостта, насипът очертаващ източната страна на крепостта, губейки се на места, следва горната част на скалистия скат, извисяващ се над дълбоката речна клисура. Тук под насипа, върху стръмните скални пасажи, могат да се открият почти запазени средновековни тухли и керемиди. Вероятното обяснение е, че крепостта е била разрушена след превземането ѝ без да се използва нейният материал. На места, стената тук е била изсидана от камък без наличие на съединителна спойка. По нататък, описвайки дъга, източната стена е завършвала на споменатите Поп Станчеви скали. Там има удобен подход към реката, откъм вътрешната страна на крепостта.

В тези очертания крепостта заема 115 000 кв. м, явявайки се една от най-големите по площ крепости в Сливенско-Котленския Балкан. Примерно голямата крепост Хисарлъка, строена през началото на четвърти век във времето на разцвета на Византия е с площ - 40 000 кв.м. [4, с.10].

Характерно за крепостта е умелото използване на особеностите на планинския релеф и теренните форми, в които се „вплитат“ отбранителните съоръжения.